

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم وبر زنده یک تن مباد
همه سر به کشتن به دشمن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابی-فرهنگی

عبداللطیف صدیقی للندری
کانادا – ۱۵ مارچ ۲۰۱۰

دو بیتی ها

(بخش اول و دوم)

الهی با که گویم راز خود را؟ طنین ناله و آواز خود را
به سوی آسمان پر می گشایم کنم موزون تا پر رواز خود را

بیاتا پر کشم در گاشن عشق بسوی آسمان روشن عشق
شهاب عشق در جانم بتا بد که می خواهم شدن در جوشن عشق

تو هستی مستی و شور جوانی نباشد بی تو در سر زندگانی
غم دنیا و عقبا راندارم مرا هستی فروغ جاودانی

بیاتا با تو گویم راز خود را چرا پنهان کنم این ساز خود را
بیایک شب که باتار ربایم کنم پنجه کشم آواز خود را

بدست من همین کهنه ربای است که در هر تار آن صدر از ناب است
چو من بنوازمش بالطف خاصی که تارش همچو جان من کتاب است

ز شعرم ناله مستانه خیزد ز نوش لعل تو پیمانه خیزد
تو باشی مستی و شور جنونم به عشق تو دل از دلخانه خیزد

لیان مست و شیرینت که دارد؟ رخ خوشبوی و رنگینت که دارد؟
چو غنچه آن لب مست تو نازم شراب لعل میگونت که دارد؟

یک چند شدم در پی آسیب زمانه تاخوب بینم شرف و زیب زمانه
هرگز نه وفا و نه عطا بود نصیبم باور نه مرا هست به تهذیب زمانه

من عاشق زار بار جفای تو کشم چون دیده و جان درد و بلای تو کشم
گر این دل و جان من به کارت باشد قربان تو کرده و به پای تو کشم

از سوز شده میل دلم چنگ و چغانه وانگه بنمایم یکی دو بیت روانه
برباد شدم از ستم مکر زمانه مجنون صفت نیست مرا دشت و کرانه

ای یار بین از همه سو، سوی تو آیم آیم به خدا، سوی دو ابروی تو آیم
با این تن افسرده و با حالت زارم گردی شوم و در خم گیسوی آیم
